

[Udenrigsministeren]

ter det som en naturlig forpligtelse at holde nævnet orienteret.

Så vil jeg i øvrigt bare kort svare på de spørgsmål, der tilbagestår. Det ene er spørgsmålet om større forståelse mellem Råd og Parlament, og her er jeg helt enig med hr. Erhard Jakobsen. Jeg fremsatte selv i sin tid et forslag, der gik på, at man på uformelt plan, udenrigsministrene og gruppeformændene plus præsidenten for Europa-Parlamentet, skulle sætte sig sammen uden dagsorden, fordi der er frustationer i Parlamentet. Det ved jeg fra min omgang med Parlamentsmedlemmer. Derfor skulle vi sige nogle sandheder til hinanden, og Parlamentets repræsentanter skulle sige nogle sandheder til os. Desværre blev mødet af en helt anden karakter; det blev med en meget lang dagsorden og med mange flere mennesker – jeg tror, der var en 60 stykker – og det vil sige, at det mål, jeg havde i tankerne, ikke rigtig blev nået, men det er det, der ligger i bemærkningerne.

Så vil jeg sige med hensyn til at gå ind og debattere det proceduremæssige i forbindelse med anvendelsen af vetoretten, at jeg står ikke her på folketingets talerstol og siger ja eller nej. Det, der er tale om og det afgørende i denne forbindelse, er, at vetoretten skal fastholdes, og det står vi meget klart fast på; det skal også være et svar til hr. Holger Nielsen.

Så vil jeg sige om Uruguay – det blev diskuteret i går, hvor jeg desværre ikke kunne være til stede – at det glæder mig meget, at statsministeren har givet et så klart svar, at der ikke er tale om nogen tvivl med hensyn til den danske regerings holdning her, og så vil jeg sige, at vi opfatter det som to dele. Da de ti har taget del som supplement i Camp David-processen, fandt vi det naturligt, at man gav sin støtte til den videre tilbagetrækning i april i år fra Sinai gennem en henvendelse direkte til fire enkeltlande, og derfor kan man ikke sige, at vi har ændret vores holdning omkring Uruguay.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Udenrigsministeren stillede mig et direkte spørgsmål for noget siden, som jeg ikke fik med i min besvarelse, og da jeg selv lægger vægt på, at ministeren svarer, når jeg spørger

55 F

ham, vil jeg også gerne svare på det direkte spørgsmål.

Det drejer sig om, hvad jeg ville sige til, at man under EPS-samarbejdet skulle drøfte eller rent faktisk havde drøftet et sikkerhedspolitisk emne, nemlig Norden som atomvåbenfri zone. Var det ikke udmærket? Nej, det mener jeg ikke det er. Jeg mener ikke, for at sige det ligeud, at det rager EF og EF-samarbejdet, om de nordiske lande vil oprette en atomvåbenfri zone eller ej. Jeg mener, det er noget, der tilkommer de nordiske landes regeringer at drøfte, og jeg mener altså ikke, det er noget, der på nogen måde skal ind under EPS.

Så er det klart, at dette med det sikkerhedspolitiske er noget mere principielt, og min holdning afhænger ikke af, om det er et sikkerhedspolitisk emne, der går i den ene eller den anden retning. Det er klart, at det må man tage stilling til helt principielt.

Hr. Robert Pedersen fik en påtale af formanden for at have refereret noget, jeg skulle have sagt på et lukket møde, vistnok i udenrigspolitisk nævn, så vidt jeg kunne forstå det. Jeg har ikke spor imod, at hr. Robert Pedersen refererer mig hvor som helst fra; jeg plejer godt at ville stå ved det, jeg siger, men jeg kræver, at hr. Robert Pedersen refererer mig korrekt, og det var ikke tilfældet i denne sag.

Lad mig så til sidst sige, at jeg synes, det er forstemmende, at endnu en debat her skal ende med, at der stilles den sædvanlige afværgedagsorden. Vi kan lige så godt skrive et større antal eksemplarer og have dem liggende, for ligegyldigt hvilken debat der kommer om hvilket emne, så er regeringens svar, at man tager ministerens redegørelse til efterretning. Det er med til at ødelægge den principielle mulighed for præcis stillingtagen, som folketingets dagsordener ellers giver, at man dækker sig ind bag den formulering gang på gang.

Jeg vil gerne sige tak til de radikale, fordi de har tilsluttet sig vores dagsorden, det havde jeg også forventet, og jeg synes i det hele taget, at de radikale strammede balderne udmærket – hvis det udtryk går an i denne debat – og det vil jeg gerne udtrykke anerkendelse af.

(Kort bemærkning).